

anvende dertil. Et æret Medlem udtalte iqaar, at han ikke kunde stemme for denne Bevilling, fordi han fandt det sidst anskaffede Postdampskib uhen- sigtsmæssigt, og at det ikke tilfredsstillede de Krav, der burde stilles særlig med Hensyn til 3die Klasse. Det forekommer mig, at naar man er af den An- skuelse, maa man føle sig saa meget stærkere op- fordret til at stemme for Anskaffelsen af et Post- dampskib, der er godt og tidsvarende, thi naar selv det nyeste og formentlig bedste Post- dampskib, vi have, ikke fyldestgjør formentlig be- rettigede Fordringer, er der vel saa meget mere Anledning til omfider at faae et Skib, som vir- kelig kan tilfredsstille. Meningen er dog vel ikke, at, naar der siges, at det skulde være et lignende Postdampskib, man da paa kinesisk Vis vilde gaa hen og tage en nøjagtig Kopi af Skibet med de Mangler, der ere paaviste ved det, og jeg an- tager, at den høitærede Minister vil være villig til ved Udførelsen af denne Bestilling at tage Hensyn til de berettigede Onsker og Klager, som ere fremsførte, og søge at tilvejebringe et Skib, som er endnu bedre og virkelig kan tilfredsstille billige Fordringer. Jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning over for det ærede Medlem, at jeg tror, at hans Anke, i den Form, i hvert Fald hvori den fremkom, ikke var ganske bespøjet. Han klagede over de Mangler og Ulemper, som var ved 3die Klasse. Jeg har ikke selv været paa dette Dampskib, saa jeg kan egentlig ikke tale derom; men jeg vil dog gjøre ham opmærksom paa, at 3die Plads, som den nu betegnes, er Dæksplads, og at altsaa, dersom den Plads, hvor om han talte, er Mellemdæksplads eller muligvis Rahytsplads, saa er det egentlig Noget, der extra- ordinært er indrymmet Dækspassagererne. Jeg tror, at, hvad man her maa tage Hensyn til, er, at Pladserne paa et Dampskib ikke ganske kunne sammenstilles med Pladserne paa Sernbanen; thi der er i Virkeligheden paa Dampskibet kun to Pladser, den saakaldte første Rahyt, svarende i Virkeligheden baade til første og anden Klasse paa Sernbanen, og den saakaldte anden Rahyt, der nærmest skulde svare til 3die Klasse paa Sernbanen. Nu vil man sige, at i saa Fald er anden Rahyt for dyr; men da synes det mig, at man snarest skulde rette sin Opmærksomhed paa at faae Prisen nedsat, hvilket vil kunne ske, naar Rigsdagen vil samtykke i, at Postdampskibene give en noget ringere Indtægt. Jeg skal ind- fræmte mig til disse Bemærkninger og atter lægge

det høie Thing dem paa Sinde, dersom ærede Medlemmer, efter hvad der er blevet fremsført fra forskellige Sider med Hensyn til denne Bevilling, maatte være noget i Tvivl om, hvor vidt dette Skibs Bygning bør udfættes eller ikke, da ogsaa i denne Sag at lade Hensynet til Arbejderne og det Gode, der vil tilflyde dem ved ikke at opsætte Bygningen, komme noget i Betragtning ved Af- stemningen.

Thomsen: Jeg beklager meget, at jeg ikke havde den Ære at være tilstede ved Begyndelsen af det Foredrag, som nylig blev holdt af det ære- de Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (G. Koch). Jeg kender derfor ikke Andet af dette Foredrags Begyndelse end, hvad Naboer tilfældig- vis have sagt mig, og veed ikke, hvorvidt det er rigtigt. Men dersom der, saaledes som disse have meddelt mig, deri er bleven sagt, at jeg havde for- søgt paa at optræde som det ærede Medlems Hov- mester, „at jeg levede i en lykkelig Uvidenhed til 1873“ o. s. v., saa anser jeg det for et Held fremdeles at forblive i en lykkelig Uvidenhed og- saa om denne Del af hans Tale, og jeg er jo derved ogsaa saa lykkelig ganske roligt at kunne lade den ligge. Jeg vil overhovedet lade Meget ligge f. Ex., som naar der, efter at jeg atter var indtraadt i Salen, var Tale om Jaabanne Ting som noget, der var misligt, om en Fremgangsmaade, som om man vilde vise eet Ansigt ligeoverfor Rigsdagen og et andet ligeoverfor Kommunerne. Jeg er nemlig ikke af dem, der mene, at man saa forsærdelig let skal lade sig fornærme ved en- telte i Debattens Barne hentastede skarpe Bemærk- ninger; og naar jeg ganske ærlig skal sige min Mening, saa tror jeg, at mit Nygte er tilkræf- telig godt til, at man veed, at jeg ikke giver mig af med at vise eet Ansigt ligeoverfor den Ene og et andet ligeoverfor den Anden. Det Gæste, som det egentlig interesserer mig at svare paa lige- overfor det ærede Medlem, er det Realitetspunkt, at han mente, at han af mine egne Ord kunde dokumentere, at jeg, uagtet jeg nylig havde sagt det Modsatte, dog, inden Overenskomsten med Dden- se Kommune afløstes, havde givet denne Til- sagn om, at jeg vilde forelægge en Garnisonslov. Det ærede Medlem yttrede sig saaledes, — jeg tillod mig at afbryde ham — jeg tillader mig at gjøre ham min Undskyldning derfor, men det stete for ikke at vælge flere Replikker med ham end nød- vendigt — med en Anmodning om at dokumen-